

Suvestinė redakcija nuo 2019-04-01 iki 2019-06-30

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2007, Nr. [81-3322](#), i. k. 1071010ISTA00X-1262

TAR pastaba. Iki įstatymo Nr. XIII-1802 įsigaliojimo (2019-04-01) sudarytas delegavimo rezervas po šio įstatymo įsigaliojimo laikomas delegavimo į rinkimų stebėjimo misijas rezervu. Iki šio įstatymo įsigaliojimo į delegavimo rezervą įrašytiems asmenims šio įstatymo 1 straipsnyje nauja redakcija išdėstyto Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytas terminas pradedamas skaičiuoti nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1802](#), 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00215

Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo Nr. X-1262 pakeitimo įstatymas

Nauja redakcija nuo 2019-04-01:

Nr. [XIII-1802](#), 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00215

LIETUVOS RESPUBLIKOS ASMENŲ DELEGAVIMO Į TARPTAUTINES IR EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJAS AR UŽSIENIO VALSTYBIŲ INSTITUCIJAS ĮSTATYMAS

2007 m. liepos 4 d. Nr. X-1262
Vilnius

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas prioritetų tvirtinimą, delegavimo koordinavimą, pretendentų į pareigas, į kurias gali būti deleguojama, atrankos principus, delegavimo tvarką, delegavimo į rinkimų stebėjimo misijas rezervo sudarymą, deleguojamų asmenų darbo užmokesčio nustatymą ir socialinių garantijų deleguojamiems asmenims suteikimą.

2. Šis įstatymas taikomas karjeros valstybės tarnautojams, statutiniams valstybės tarnautojams, įskaitant ir tuos atvejus, kai jie siunčiami dirbti į Europos išorės veiksmų tarnybą ar laikinai perkeltami į ją pagal Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų, nustatytų 1961 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentais Nr. 31 (EEB) ir Nr. 11 (EAEB) (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 1 skyrius, 2 tomas, p. 5), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1023/2013 (OL 2013 L 287, p. 15), 2 straipsnio e dalį, taip pat valstybės pareigūnams, kuriems netaikomas Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymas ir kurie pagal jų veiklą reglamentuojančius įstatymus ir šį įstatymą gali būti deleguojami, (toliau – valstybės pareigūnai) ir kitiems asmenims.

3. Šis įstatymas netaikomas kariams ir krašto apsaugos sistemos valstybės tarnautojams, žvalgybos pareigūnams, tarnaujantiems pagal žvalgybos pareigūno tarnybos sutartis, ir darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, dalyvaujantiems užsienyje vykstančiose tarptautinėse karinėse operacijose, pratybose ir kituose karinio bendradarbiavimo renginiuose, kariams, siunčiamiems į užsienio valstybių ir tarptautines karines ar gynybos institucijas, pedagoginiams darbuotojams, siunčiamiems dirbti į Europos mokyklas, asmenims, vykdančiams ar vykstantiems vykdyti lituanistinį švietimą užsienyje, specialistams, vykstantiems dirbti į užsienio lietuvių bendruomenes, organizacijas ir kultūros įstaigas, taip pat asmenims, kurių negalima deleguoti pagal jų veiklą reglamentuojančius įstatymus.

4. Šis įstatymas netaikomas asmenims į Europos Sąjungos rinkimų stebėjimo misijas siųsti, išskyrus šio įstatymo 10 straipsnį, 11 straipsnio 1 ir 2 dalis, 12, 13, 14 straipsnius ir 16 straipsnio 2 dalį, kurie *mutatis mutandis* taikomi pretendentų vykti į šias misijas atrankai, ir 23 straipsnio 2 dalį.

5. Šis įstatymas netaikomas asmenims į Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro tvirtinamame sąrašė nurodytas žemesnes negu misijos vadovo ar jo pavaduotojo pareigas Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos misijose, įskaitant jos išorinius biurus, siųsti, kai ši organizacija apmoka pragyvenimo ir apsirūpinimo gyvenamosiomis patalpomis išlaidas, išskyrus šio įstatymo 10 straipsnį, 11 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 16 straipsnio 2 dalį, kurie *mutatis mutandis* taikomi pretendentų vykti į šias misijas, įskaitant jos išorinius biurus, atrankai, ir 23 straipsnio 2 dalį.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Delegavimas** – karjeros valstybės tarnautojų, statutinių valstybės tarnautojų ir valstybės pareigūnų perkėlimas ar siuntimas ir kitų asmenų siuntimas dirbti į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas (toliau kartu – priimančiosios institucijos).

2. **Delegavimo į rinkimų stebėjimo misijas rezervas** (toliau – delegavimo rezervas) – pretendentų, kurie gali būti deleguojami į tarptautines ir Europos Sąjungos rinkimų stebėjimo misijas (toliau – rinkimų stebėjimo misijos), sąrašas, sudaromas šio įstatymo IV skyriuje nustatyta tvarka.

3. **Delegavimo išlaidos** – šio įstatymo 17, 24 ir 25 straipsniuose nurodytos išlaidos.

4. **Delegavimo prioritetai** – tarptautinių ir Europos Sąjungos institucijų ar užsienio valstybių institucijų veiklos sritys, pareigybės tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose, į kurias deleguojamų asmenų darbas atitinka Lietuvos vidaus ir užsienio politikos prioritetus, tikslus ir tarptautinius įsipareigojimus.

5. **Kiti asmenys** – asmenys, kurie nėra karjeros valstybės tarnautojai, statutiniai valstybės tarnautojai ar valstybės pareigūnai.

6. **Nacionalinis kontingentas** – visi civilinėje tarptautinėje arba Europos Sąjungos misijoje ar operacijoje (toliau – misija) esantys Lietuvos Respublikos deleguoti asmenys.

7. **Šeimos nariai** – su deleguotu asmeniu į užsienį išvykę ir kartu gyvenantys jo sutuoktinis, deleguoto asmens ir (ar) jo sutuoktinio nepilnamečiai vaikai (įvaikiai) ar pilnamečiai vaikai (įvaikiai) iki 20 metų, jeigu jie nėra sudarę santuokos, dar nėra įgiję vidurinio išsilavinimo ir su deleguotu asmeniu turi bendrą ūkį, ir išlaikytiniai (nesvarbu, koks jų amžius). Išlaikytiniais laikomi asmenys, kurių globėju ar rūpintoju įstatymų, reglamentuojančių globos ir rūpybos klausimus, nustatyta tvarka yra paskirtas deleguotas asmuo ir (ar) jo sutuoktinis.

8. **Tarptautinės ir Europos Sąjungos institucijos** – tarptautinės organizacijos ir institucijos, Europos Sąjungos institucijos ir įstaigos, Europos Komisijos ar Tarybos įsteigtos institucijos, Europos Komisijos ir Europos Sąjungos valstybių narių bendrai įsteigtos organizacijos (konsorciškai), civilinės tarptautinės ir Europos Sąjungos misijos ar operacijos, kurios priima deleguojamus asmenis.

9. **Užsienio valstybių institucijos** – užsienio valstybių atstovaujamosios, vykdomosios, teisminės valdžios institucijos ir kitos užsienio valstybių institucijos ir įstaigos, kurioms užsienio valstybių įstatymai suteikia viešojo administravimo įgaliojimus.

3 straipsnis. Deleguojančiosios institucijos

Deleguojančiosios institucijos yra šios:

1) karjeros valstybės tarnautojų ir statutinių valstybės tarnautojų, išskyrus vidaus tarnybos sistemos pareigūnus, valstybės pareigūnų, išskyrus prokurorus, – Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos, kuriose šie asmenys eina pareigas;

2) vidaus tarnybos sistemos pareigūnų – atitinkamai Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro ar Lietuvos Respublikos finansų ministro valdymo srities centrinės statutinės įstaigos;

3) prokurorų – Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra (toliau kartu – valstybės institucijos);

4) kitų asmenų – Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija.

II SKYRIUS

DELEGAVIMO PRIORITETŲ TVIRTINIMAS IR DELEGAVIMO KOORDINAVIMAS

4 straipsnis. Delegavimo prioritetai ir jų tvirtinimas

1. Delegavimo prioritetai yra nacionaliniai ir žinybiniai.

2. Nacionalinius delegavimo prioritetus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė užsienio reikalų ministro teikimu, apsvarsčius Lietuvos Respublikos Seimo Užsienio reikalų komitete. Juos tvirtinant atsižvelgiama į Lietuvos vidaus ir užsienio politikos prioritetus, tikslus ir tarptautinius įsipareigojimus, taip pat į valstybės institucijų pasiūlymus. Šie prioritetai peržiūrimi ne rečiau kaip kartą per 4 metus. Tvirtinant nacionalinius delegavimo prioritetus taip pat nustatomos preliminaros lėšų paskirstymo proporcijos delegavimui į Europos Sąjungos institucijas ir įstaigas ir delegavimui į kitas tarptautines institucijas ar užsienio valstybių institucijas.

3. Ministerijos, ministrų valdymo sritimis nepriskirtos valstybės institucijos, kurių vadovas yra Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų valdytojas pagal Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymą, atsižvelgdamos į jų kompetencijai priskirtą atstovavimą tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose, gali nustatyti žinybinius delegavimo prioritetus (toliau – žinybiniai prioritetai), tvirtinamus šios institucijos vadovo. Ministrų valdymo sritims priskirtos institucijos vadovaujasi tos valdymo srities ministro patvirtintais žinybiniais prioritetais. Žinybiniai prioritetai papildo nacionalinius delegavimo prioritetus deleguojančiosioms institucijoms priskirtomis atstovavimo tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose veiklos sritimis ir pareigybėmis, neįtrauktomis į nacionalinius delegavimo prioritetus. Žinybiniais prioritetais deleguojančioji institucija vadovaujasi priimdama sprendimą įsipareigoti apmokėti delegavimo išlaidas iš jai skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų pagal šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalį, 8 straipsnio 3 dalį ir 20 straipsnio 3 dalį, kai veiklos sritis arba pareigos, į kurias numatoma deleguoti, neįtrauktos į nacionalinius delegavimo prioritetus.

5 straipsnis. Delegavimo koordinavimas

1. Delegavimą koordinuoja Užsienio reikalų ministerija.
2. Deleguojančiosios institucijos kiekvieno metų ketvirčio pirmąjį mėnesį Užsienio reikalų ministerijai pateikia informaciją apie kiekvieno asmens delegavimo išlaidas per praėjusį ketvirtį, kurias apmokėjo deleguojančioji institucija, taip pat informaciją apie per praėjusį ketvirtį prasidėjusį arba pasibaigusį delegavimą.

6 straipsnis. Informacijos apie laisvas pareigas priimančiosiose institucijose ir informacijos apie delegavimo poreikius pateikimas

1. Deleguojančiosios institucijos, Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės užsienio valstybėse, Lietuvos Respublikos atstovybės prie tarptautinių organizacijų, konsulinės įstaigos ir specialiosios misijos, gavusios informaciją apie laisvas pareigas priimančiosiose institucijose, į

kurias gali būti deleguojami asmenys iš Lietuvos, visą gautą informaciją Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka pateikia Vyriausybės įgaliotai įstaigai ir Užsienio reikalų ministerijai. Vyriausybės įgaliota įstaiga gautą informaciją paskelbia Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

2. Deleguojančiosios institucijos, įvertinusios informaciją, nurodytą šio straipsnio 1 dalyje, ir atsižvelgdamos į delegavimo į tas pareigas poreikius, Užsienio reikalų ministerijai ir Vyriausybės įgaliotai įstaigai pateikia motyvuotus pasiūlymus dėl pareigybių pripažinimo atitinkančiomis nacionalinius delegavimo prioritetus ir delegavimo išlaidų padengimo tikslingumo iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų. Deleguojančioji institucija, atsižvelgdama į delegavimo prioritetus, taip pat gali informuoti apie savo sutikimą delegavimo išlaidas apmokėti iš jai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete skirtų asignavimų.

7 straipsnis. Išvados dėl pareigybių priimančiosiose institucijose pripažinimo atitinkančiomis nacionalinius delegavimo prioritetus ir delegavimo išlaidų padengimo galimybės pateikimas

1. Užsienio reikalų ministerija, gavusi šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje nurodytą deleguojančiosios institucijos motyvuotą pasiūlymą arba savo iniciatyva įvertinusi šio įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, parengia išvadą dėl pareigybių priimančiojoje institucijoje pripažinimo atitinkančiomis nacionalinius delegavimo prioritetus ir delegavimo išlaidų padengimo galimybės, jeigu tokių išlaidų neapmoka priimančioji institucija (toliau – išvada).

2. Rengdama išvadą, Užsienio reikalų ministerija vadovaujasi nacionaliniais delegavimo prioritetais, atsižvelgia į motyvuotus deleguojančiųjų institucijų pasiūlymus dėl pareigybių priimančiosiose institucijose pripažinimo atitinkančiomis nacionalinius delegavimo prioritetus ir įvertina delegavimo išlaidų padengimo iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų galimybę, atsižvelgdama į šių asignavimų sumą konkrečiais metais.

3. Kai pareigybė misijoje atitinka nacionalinius delegavimo prioritetus, tačiau Užsienio reikalų ministerija, atsižvelgdama į tam tikslui jai skirtus Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimus, neturi galimybės skirti tokių asignavimų delegavimui į šias pareigas finansuoti ir kitos deleguojančiosios institucijos Užsienio reikalų ministerijai nebuvo pranešusios apie sprendimą įsipareigoti apmokėti delegavimo išlaidas, Užsienio reikalų ministerija, gavusi į konkrečią misiją deleguoto (deleguotų) asmens (asmenų) prašymą leisti dalyvauti priimančiosios institucijos paskelbtoje atrankoje į aukštesnes pareigas toje pačioje misijoje, atsižvelgusi į galimą

papildomų delegavimo lėšų poreikį, gali nuspręsti, kad pretendentų atranka į laisvas pareigas vykdoma tik iš pagal šį įstatymą į tą pačią misiją deleguotų asmenų.

4. Išvada pateikiama Vyriausybės įgaliotai įstaigai, išskyrus atvejus, kai pagal šio įstatymo 9 straipsnį pretendentų atranką vykdo Užsienio reikalų ministerija.

III SKYRIUS

PRETENDENTŲ ATRANKA

8 straipsnis. Pretendentų atrankos principai

1. Pretendentų į pareigas priimančiosiose institucijose atranka vykdoma, jeigu išvadoje nurodyta, kad ši pareigybė atitinka nacionalinius delegavimo prioritetus ir delegavimo išlaidos bus padengiamos iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų arba kad išlaidas apmoka priimančioji institucija.

2. Jeigu išvadoje nurodyta, kad pareigybė atitinka nacionalinius delegavimo prioritetus, bet delegavimo išlaidos negalės būti padengiamos iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų dėl to, kad šių asignavimų sumos nepakanka, atranka gali būti pradedama, kai deleguojančioji institucija sutinka, kad delegavimo išlaidos bus apmokamos iš jai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete skirtų asignavimų.

3. Pretendentų atranka taip pat gali būti pradedama, kai Užsienio reikalų ministerija pritaria, kad pretendentų atranka būtų vykdoma į pareigas, atitinkančias žinybinius prioritetus, ir deleguojančioji institucija sutinka, kad delegavimo išlaidos būtų apmokamos iš jai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete skirtų asignavimų, arba kada išlaidas apmoka priimančioji institucija.

4. Į konkrečias pareigas priimančiojoje institucijoje atrenkama tiek pretendentų, kiek prašo priimančioji institucija arba kiek išvadoje nurodo Užsienio reikalų ministerija, arba kelių pretendentų išlaidas sutinka apmokėti kita deleguojančioji institucija. Jeigu priimančioji institucija vykdo galutinę pretendentų atranką ir leidžia į vienas pareigas teikti daugiau negu vieną kandidatūrą, gali būti atrenkama ir priimančiajai institucijai į tas pačias pareigas teikiama daugiau negu vienas pretendentas.

9 straipsnis. Pretendentes atrenkančios valstybės institucijos

1. Pretendentų atranką Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka organizuoja ir vykdo Vyriausybės įgaliota įstaiga, išskyrus šio straipsnio 2, 3, 4 ir 5 dalyse nustatytus atvejus.

2. Vyriausybės įgaliota įstaiga paveda kitai valstybės institucijai Vyriausybės arba jos įgalios institucijos nustatyta tvarka atrinkti pretendentą, jeigu pareigų priimančiojoje institucijoje pobūdis susijęs tik su konkrečios valstybės institucijos funkcijomis ir pagal priimančiosios institucijos nustatytus reikalavimus į pareigas gali būti deleguojamas tik asmuo, dirbantis šioje valstybės institucijoje.

3. Pretendentų atranką į pareigas priimančiosiose institucijose, į kurias gali būti deleguojami tik diplomatai, Vyriausybės arba jos įgalios institucijos nustatyta tvarka organizuoja ir vykdo Užsienio reikalų ministerija.

4. Pretendentų atranką į misijas šio įstatymo IV skyriuje nustatyta tvarka organizuoja ir vykdo Užsienio reikalų ministerija.

5. Šio įstatymo 8 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytais atvejais pretendentų atranką Vyriausybės arba jos įgalios institucijos nustatyta tvarka organizuoja ir vykdo delegavimo išlaidas apmokanti deleguojančioji institucija, gavusi Vyriausybės įgalios įstaigos sutikimą. Negavus tokio sutikimo, pretendentų atranką vykdo Vyriausybės įgaliota įstaiga.

10 straipsnis. Reikalavimai pretendents

1. Pretendentų atranka vykdoma pagal priimančiosios institucijos nustatytus reikalavimus pretendents.

2. Pretendentų atrankoje negali dalyvauti asmuo:

1) kurio teisę eiti pareigas, tokias pačias kaip priimančiojoje institucijoje, į kurias jis pretenduoja, yra atėmęs teismas;

2) kuris teismo pripažintas neveiksniu darbo arba tarnybos teisinių santykių srityje;

3) kuris neatitinka nepriekaištingos reputacijos reikalavimų.

3. Pretendents ar deleguotas asmuo negali būti laikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu jis:

1) buvo atleistas iš bet kokios priimančiosios institucijos jos iniciatyva, kai asmuo dėl savo kalto veikimo ar neveikimo padarė pareigų, kurias nustato priimančiosios institucijos vidaus tvarka ar darbo sutartis, pažeidimą ir nuo atleidimo dienos nepraėjo 5 metai, išskyrus atvejus, kai priimančioji institucija nustato ilgesnį terminą;

2) buvo atleistas iš statutinio valstybės tarnautojo arba valstybės pareigūno pareigų pritaikius tarnybinę nuobaudą, jeigu nuo atleidimo nepraėjo 3 metai;

3) buvo pripažintas pažeidusiu Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo reikalavimus ir jeigu nuo pažeidimo paaiškėjimo dienos nepraėjo vieni metai arba jeigu buvo pripažintas šiurkščiai pažeidęs Viešųjų ir privačių

interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo reikalavimus ir jeigu nuo pažeidimo paaikšėjimo dienos nepraėjo 3 metai;

4) nebūtų laikomas nepriekaištingos reputacijos vadovaujantis Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo nuostatomis.

4. Pretendentų atrankas organizuojanti ir vykdanči institucija ar įstaiga arba deleguojančioji institucija privalo užtikrinti, kad pretendentai ir deleguojami asmenys atitiktų nepriekaištingos reputacijos reikalavimus.

5. Pretendentas turi užpildyti užsienio reikalų ministro patvirtintos formos deklaraciją, kurioje pateikiami duomenys dėl jo atitikties nepriekaištingos reputacijos reikalavimams. Jeigu nustatoma, kad pretendentas nuslėpė ar pateikė tikrovės neatitinkančius duomenis dėl jo atitikties nepriekaištingos reputacijos reikalavimams, jis negali būti deleguojamas arba jo delegavimas nutraukiamas.

6. Jeigu pretendentų atrankas organizuojančiai ir vykdančiai institucijai ar įstaigai arba deleguojančiai institucijai vykdam šio straipsnio 4 dalyje nustatytą pareigą kyla abejonių dėl pretendento ar deleguoto asmens atitikties nepriekaištingos reputacijos reikalavimams, ji turi teisę motyvuotu rašytiniu prašymu kreiptis į teisėsaugos, kontrolės ir kitas institucijas, valstybės ar savivaldybių kontroliuojamas įstaigas ar įmones, kad šios pateiktų apie tokį asmenį jų turimą informaciją. Institucijos, įstaigos ir įmonės tokią informaciją turi pateikti ne vėliau kaip per 7 kalendorines dienas nuo prašymo pateikti tokią informaciją gavimo dienos, jeigu įstatymai nenustato kitaip.

IV SKYRIUS

DELEGAVIMAS Į MISIJAS, DELEGAVIMO REZERVAS IR NACIONALINIO KONTINGENTO VADOVAS MISIJOJE

11 straipsnis. Pretendentų atranka į misijas

1. Pretendentų atranka į misijas vykdoma atsižvelgiant į konkrečiai pareigybei keliamus reikalavimus, taip pat į priimančiosios institucijos nustatytus pretendentų atrankos principus ir kriterijus. Vykdam pretendentų atranką, siekiama užtikrinti dalyvaujančiųjų misijose kaitą ir sudaryti galimybes jose dalyvauti naujiems pretendentes.

2. Pretendentų atranką į misijas vykdo užsienio reikalų ministro sudaryta pretendentų atrankos komisija užsienio reikalų ministro nustatyta tvarka.

3. Jeigu išvadoje nurodyta, kad delegavimo išlaidos negalės būti padengiamos iš jai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete tam tikslui skirtų asignavimų, o kita deleguojančioji institucija sutinka, kad delegavimo išlaidos būtų apmokamos iš jai Lietuvos Respublikos

valstybės biudžete skirtų asignavimų, Užsienio reikalų ministerija pretendentų atranką vykdo iš šios deleguojančiosios institucijos pateiktų pretendentų.

12 straipsnis. Delegavimo rezervas

1. Delegavimo rezervą administruoja Užsienio reikalų ministerija.
2. Pretendentai į pareigas rinkimų stebėjimo misijose atrenkami iš delegavimo rezervo.
3. Pretendentų asmens duomenys tvarkomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu ir 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL 2016 L 119, p. 1).

13 straipsnis. Delegavimo rezervo sudarymas

1. Delegavimo rezervas sudaromas vykdant pretendentų į delegavimo rezervą atranką.
2. Pretendentų į delegavimo rezervą atranką Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka organizuoja ir vykdo Vyriausybės įgaliota įstaiga ne rečiau kaip vieną kartą per metus. Užsienio reikalų ministerija, atsižvelgdama į priimančiųjų institucijų delegavimo poreikius, siūlo Vyriausybės įgaliotai įstaigai, kiek pretendentų atrinkti, kad būtų užtikrintas optimalus delegavimo rezervo dydis, ir, jeigu reikia, organizuoti papildomą pretendentų į delegavimo rezervą atranką.
3. Pretendentai į delegavimo rezervą turi atitikti šio įstatymo 10 straipsnyje nurodytus reikalavimus, turėti ne žemesnį negu aukštąjį neuniversitetinį išsilavinimą, mokėti ne mažiau kaip 2 užsienio kalbas, kurių mokėjimo lygį nustato Vyriausybė arba jos įgaliota institucija, ir turėti ne trumpesnę kaip 3 metų profesinę arba veiklos Lietuvos ar užsienio nevyriausybėse ir pilietinės visuomenės organizacijose ar asociacijose patirtį.

14 straipsnis. Pretendento išbraukimas iš delegavimo rezervo

1. Pretendentas iš delegavimo rezervo išbraukiamas šiais atvejais:
 - 1) pretendentas pateikia prašymą išbraukti jį iš delegavimo rezervo;
 - 2) atsiranda ar paaiškėja šio įstatymo 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos aplinkybės;
 - 3) kai pretendentas per 5 metus nuo jo įrašymo į delegavimo rezervą nė karto nedalyvavo pretendentų atrankoje iš delegavimo rezervo;
 - 4) pretendentui mirus.
2. Sprendimą išbraukti pretendentą iš delegavimo rezervo priima ir šio straipsnio 1 dalyje 1, 2 ir 3 punktuose nurodytais atvejais apie šį sprendimą pretendentą informuoja Užsienio reikalų

ministerija.

15 straipsnis. Nacionalinio kontingento vadovo misijoje skyrimas, jo teisės ir pareigos

1. Jeigu misijos, į kurią yra deleguoti asmenys, nuostatai numato nacionalinio kontingento vadovo skyrimą, juo skiriamas vienas iš nacionalinio kontingento narių. Sprendimą dėl nacionalinio kontingento vadovo skyrimo, atsižvelgdama į deleguotų asmenų pareigas priimančiojoje institucijoje ir į jų delegavimo trukmę, priima ir apie paskyrimą priimančiąją instituciją informuoja Užsienio reikalų ministerija.

2. Nacionalinio kontingento vadovo teisės ir pareigas misijoje nustato priimančioji institucija.

3. Nacionalinio kontingento vadovas perduoda Užsienio reikalų ministerijai informaciją nacionalinio kontingento veiklos ir disciplinos klausimais.

V SKYRIUS

**INFORMAVIMAS APIE ATRINKTUS PRETENDENTUS IR JŲ DELEGAVIMAS.
DELEGUOTO ASMENS PAREIGOS**

16 straipsnis. Informacijos apie atrinktus pretendentes pateikimas

1. Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka informaciją apie atrinktus pretendentes Vyriausybės įgaliota įstaiga pateikia Užsienio reikalų ministerijai, o kitos valstybės institucijos – Vyriausybės įgaliotai įstaigai ir Užsienio reikalų ministerijai. Kai pretendentes atranką vykdo Užsienio reikalų ministerija, informaciją apie atrinktus pretendentes Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ji pateikia Vyriausybės įgaliotai įstaigai ir deleguojančiosioms institucijoms.

2. Užsienio reikalų ministerija priimančiosios institucijos prašomą informaciją apie atrinktus pretendentes perduoda priimančiajai institucijai.

17 straipsnis. Atrinktų pretendentes ir asmenų, įrašytų į delegavimo rezervą, mokymas

1. Apie mokymų poreikį Užsienio reikalų ministerija informuoja kitas deleguojančiąsias institucijas. Mokymus inicijuoja Užsienio reikalų ministerija arba kitos deleguojančiosios institucijos.

2. Karjeros valstybės tarnautojų, statutinių valstybės tarnautojų ir valstybės pareigūnų mokymo išlaidas apmoka deleguojančiosios institucijos teisės aktų, nustatančių jų mokymo išlaidų apmokėjimą, nustatyta tvarka. Kitų asmenų mokymo išlaidas apmoka Užsienio reikalų

ministerija. Apmokant kitų asmenų mokymo išlaidas, *mutatis mutandis* taikomi teisės aktai, nustatantys valstybės tarnautojų mokymo išlaidų apmokėjimą.

18 straipsnis. Delegavimas

1. Priimančiajai institucijai informavus, kad pretendentas priimamas į laisvas pareigas, arba esant kitoms tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos teisės aktų nustatytoms sąlygoms, jo delegavimą tvirtina šio įstatymo 3 straipsnyje nurodytos deleguojančiosios institucijos vadovas. Apie tai, kad pretendentas priimamas dirbti į priimančiąją instituciją, Užsienio reikalų ministerija praneša Vyriausybės įgaliotai įstaigai ir deleguojančiajai institucijai. Pretendentas, kuris yra karjeros valstybės tarnautojas, statutinis valstybės tarnautojas ar valstybės pareigūnas, deleguojamas su jo rašytiniu sutikimu arba prašymu perkeltiant į pareigas priimančiojoje institucijoje. Informaciją apie jo delegavimą Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka deleguojančioji institucija pateikia Užsienio reikalų ministerijai ir Vyriausybės įgaliotai įstaigai.

2. Kitus asmenis deleguoja Užsienio reikalų ministerija, sudarydama šio įstatymo 19 straipsnyje nurodytą delegavimo sutartį.

19 straipsnis. Delegavimo sutartis

Delegavimo sutartis – Užsienio reikalų ministerijos ir kito asmens, priimamo dirbti į priimančiąją instituciją, terminuota darbo sutartis, pagal kurią pretendentas įsipareigoja eiti sutartyje nurodytas pareigas priimančiojoje institucijoje, laikydamasis tarptautinės ir Europos Sąjungos institucijos darbo sąlygas reglamentuojančių taisyklių ar užsienio valstybės institucijos darbo santykius reglamentuojančių teisės aktų, o Užsienio reikalų ministerija įsipareigoja suteikti jam šiame įstatyme nustatytas garantijas. Pavyzdinę delegavimo sutarties formą tvirtina užsienio reikalų ministras.

20 straipsnis. Delegavimo trukmė. Delegavimo pratęsimas, deleguotų asmenų perkėlimas į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje

1. Pretendentas deleguojamas į priimančiąją instituciją laikotarpiui, kurį nurodo priimančioji institucija, tačiau paprastai ne ilgiau kaip 3 metams, jeigu tarptautinės sutartys ar Europos Sąjungos teisės aktai nenustato kitaip. Asmuo gali būti deleguojamas arba jo delegavimo trukmė pratęsiama ilgesniam negu 3 metų laikotarpiui, atsižvelgiant į pareigybes, į kurią asmuo deleguotas, svarbą Lietuvos vidaus ir užsienio politikos tikslams, į kuriuos atsižvelgiama tvirtinant delegavimo prioritetus. Užsienio reikalų ministerija delegavimo

ilgesniam negu 3 metų laikotarpiui tikslingumą motyvuotai pagrindžia išvadoje arba šio straipsnio 2 dalyje nurodytoje išvadoje.

2. Sprendimą pratęsti karjeros valstybės tarnautojo, statutinio valstybės tarnautojo ar valstybės pareigūno delegavimo trukmę arba perkelti jį į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje priima deleguojančiosios institucijos vadovas, atsižvelgdamas į išvadą dėl delegavimo pratęsimo arba perkėlimo į kitas pareigas priimančiojoje institucijoje tikslingumo ir delegavimo išlaidų padengimo galimybės, jeigu tokių išlaidų neapmoka priimančioji institucija. Šią išvadą Užsienio reikalų ministerija parengia gavusi priimančiosios institucijos pasiūlymą pratęsti deleguoto asmens delegavimo trukmę arba jį perkelti į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje. Rengiant šią išvadą, atsižvelgiama į tai, ar pareigybė atitinka nacionalinius delegavimo prioritetus, ir į delegavimo išlaidų, susijusių su delegavimo trukmės pratęsimu arba perkėlimu į kitas pareigas priimančiojoje institucijoje, padengimo iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų galimybes. Jeigu išvadoje nurodyta, kad pareigybė atitinka nacionalinius delegavimo prioritetus, bet išlaidos, susijusios su delegavimo pratęsimu arba perkėlimu į kitas pareigas priimančiojoje institucijoje, negalės būti padengiamos iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų dėl to, kad šių asignavimų nepakanka, delegavimo trukmė gali būti pratęsta arba gali būti pritarta perkėlimui į kitas pareigas priimančiojoje institucijoje, jeigu deleguojančioji institucija sutinka, kad delegavimo išlaidos būtų apmokamos iš jai skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų.

3. Sprendimas pratęsti karjeros valstybės tarnautojo, statutinio valstybės tarnautojo ar valstybės pareigūno delegavimo trukmę arba perkelti jį į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje taip pat gali būti priimamas, kai Užsienio reikalų ministerija pritaria, kad būtų pratęsiamas delegavimas arba perkeliama į kitas pareigas, atitinkančias žinybinius prioritetus, toje pačioje priimančiojoje institucijoje, ir deleguojančioji institucija sutinka, kad delegavimo išlaidos bus apmokamos iš jai skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų, arba kada išlaidas apmoka priimančioji institucija.

4. Sprendimą dėl delegavimo sutarties pratęsimo arba kito asmens perkėlimo į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje priima užsienio reikalų ministras arba jo įgaliotas asmuo. Toks sprendimas priimamas gavus priimančiosios institucijos pasiūlymą pratęsti deleguoto asmens delegavimo trukmę arba jį perkelti į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje, atsižvelgiant į nacionalinius delegavimo prioritetus ir į delegavimo išlaidų padengimo iš tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų galimybes. Delegavimo sutartis gali būti pratęsiama neviršijant Lietuvos Respublikos darbo kodekso 68 straipsnio 4 dalyje nustatyto termino.

5. Šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodyti sprendimai priimami per priimančiosios institucijos nustatytą laikotarpį, tačiau ne vėliau kaip prieš 30 kalendorinių dienų iki delegavimo laikotarpio pabaigos.

21 straipsnis. Delegavimo pabaiga

1. Asmens delegavimas baigiasi suėjus delegavimo terminui, mirus deleguotam asmeniui arba kai delegavimas nutraukiamas pagal šio straipsnio 2 dalį nesuėjus delegavimo terminui.

2. Delegavimas nesuėjus delegavimo terminui nutraukiamas, kai:

1) delegavimą nutraukia priimančioji institucija;

2) deleguotas asmuo pateikia prašymą nutraukti delegavimą;

3) deleguotas asmuo, kuris yra karjeros valstybės tarnautojas, statutinis valstybės tarnautojas ar valstybės pareigūnas, atleidžiamas iš deleguojančiosios institucijos, kurioje ėjo pareigas priimant sprendimą jį deleguoti;

4) deleguojančioji institucija priima sprendimą nutraukti delegavimą dėl tarnybinio būtinumo arba kai deleguotas asmuo nevykdo šio įstatymo 23 straipsnyje nustatytų pareigų ir dėl šių pareigų nevykdymo buvo deleguojančiosios institucijos raštu įspėtas ne mažiau kaip 2 kartus per 6 mėnesius;

5) atsiranda arba paaiškėja aplinkybės, nurodytos šio įstatymo 10 straipsnio 2 dalyje.

3. Delegavimą, nesuėjus delegavimo terminui, nutraukia deleguojančiosios institucijos vadovas arba jo įgaliotas asmuo. Šio straipsnio 2 dalies 2–5 punktuose nurodytais atvejais delegavimas nutraukiamas ne anksčiau kaip po 14 kalendorinių dienų nuo sprendimo nutraukti delegavimą priėmimo dienos. Šio straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytu atveju deleguoto asmens prašymu ir deleguojančiosios institucijos ir priimančiosios institucijos sutikimu delegavimas gali būti nutrauktas ir anksčiau.

4. Suėjus delegavimo terminui arba mirus deleguotam asmeniui, deleguojančioji institucija konstatuoja delegavimo pabaigą. Apie delegavimo sutarties pasibaigimą daromas įrašas delegavimo sutartyje.

5. Apie delegavimo nutraukimą, nesuėjus delegavimo terminui, deleguojančioji institucija informuoja Užsienio reikalų ministeriją.

6. Jeigu asmens, kurio delegavimo išlaidos buvo apmokamos iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų, delegavimas nutraukiamas pagal šio straipsnio 2 dalies 3 punktą, priimančiajai institucijai prašant, su juo gali būti sudaroma delegavimo sutartis iki delegavimo termino, kuris buvo nustatytas, pabaigos.

22 straipsnis. Deleguotų asmenų darbo sąlygas reglamentuojančių teisės aktų

taikymas

1. Deleguotiems asmenims darbo priimančiojoje institucijoje laikotarpiu taikomos tarptautinių ir Europos Sąjungos institucijų darbo sąlygas reglamentuojančios taisyklės ar užsienio valstybės darbo santykius reglamentuojantys teisės aktai, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus atvejus, kai darbo užmokestį deleguotam asmeniui moka deleguojančioji institucija.

2. Asmeniui, deleguotam į Lietuvos Respublikoje veikiančią priimančiąją instituciją, darbo santykius reglamentuojantys Lietuvos Respublikos teisės aktai taikomi tiek, kiek tokių santykių nereglamentuoja priimančiosios institucijos darbo sąlygas reglamentuojančios taisyklės.

3. Kai deleguotiems asmenims kasmetinės atostogos suteikiamos vadovaujantis tarptautinių ir Europos Sąjungos institucijų darbo sąlygas reglamentuojančiomis taisyklėmis ar užsienio valstybės darbo santykius reglamentuojančiais teisės aktais, tokiu pačiu suteiktų kasmetinių atostogų dienų skaičiumi, tačiau ne didesniu, negu apskaičiuojamas pagal delegavimo laikotarpiu galiojančius Lietuvos Respublikos įstatymus, trumpinamos deleguotam asmeniui pagal delegavimo laikotarpiu galiojančius teisės aktus suteikiamos tų metų kasmetinės atostogos.

23 straipsnis. Deleguoto asmens pareigos

1. Deleguotas asmuo privalo:

1) ne vėliau kaip per 15 kalendorinių dienų nuo sutarties su priimančiąja institucija sudarymo dienos pateikti deleguojančiajai institucijai šios sutarties ir kitų dokumentų, nurodančių priimančiosios institucijos skiriamas išmokas ir teikiamas socialines garantijas (jeigu šie dokumentai yra), kopijas;

2) ne rečiau kaip vieną kartą per 3 mėnesius pateikti deleguojančiajai institucijai, o asmenys, deleguoti į misijas, – ir Užsienio reikalų ministerijai savo veiklos rašytinę ataskaitą;

3) gavęs iš priimančiosios institucijos savo veiklos vertinimo išvadą, ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo jos gavimo dienos šios išvados kopiją pateikti deleguojančiajai institucijai;

4) kai darbo užmokestį deleguotam asmeniui moka deleguojančioji institucija, informuoti deleguojančiąją instituciją deleguojančiosios institucijos nustatyta tvarka ir terminais apie priimančiojoje institucijoje jam suteikiamas kasmetines atostogas ir teikti informaciją apie neatvykimo į darbą atvejus (išskyrus atvejus, kai vykstama į tarnybines komandiruotes);

5) kai darbo užmokestį deleguotam asmeniui moka priimančioji institucija, ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo delegavimo laikotarpio pabaigos pateikti deleguojančiajai institucijai informaciją, kiek per delegavimo laikotarpį jam buvo suteikta kasmetinių atostogų;

6) paaiškėjus duomenims, dėl kurių deleguotas asmuo nebūtų laikomas nepriekaištingos reputacijos, nedelsdamas apie juos informuoti deleguojančią instituciją.

2. Asmenys, pagal šį įstatymą atrinkti į misijas, pasibaigus dalyvavimo misijoje terminui, ne vėliau kaip per 2 savaites nuo dalyvavimo misijoje termino pabaigos raštu pateikia Užsienio reikalų ministerijai savo veiklos misijoje ataskaitą.

VI SKYRIUS

DELEGUOTŲ ASMENŲ DARBO UŽMOKESTIS, SOCIALINĖS GARANTIJOS IR DELEGAVIMO IŠLAIDŲ APMOKĖJIMAS

24 straipsnis. Darbo užmokesčio deleguotiems asmenims mokėjimas

1. Deleguotiems karjeros valstybės tarnautojams, statutiniams valstybės tarnautojams ir valstybės pareigūnams, kuriems darbo užmokestį moka deleguojančioji institucija, darbo priimančiojoje institucijoje laikotarpiu mokamas darbo užmokestis, kurį sudaro pareiginė alga, nustatyta pareigoms ar pareigybėms, kurias jie ėjo iki delegavimo, ir priedai, kurie jiems buvo mokami iki delegavimo. Deleguotiems karjeros valstybės tarnautojams, statutiniams valstybės tarnautojams ir valstybės pareigūnams mokama priemoka už darbą kenksmingomis, labai kenksmingomis ir pavojingomis darbo sąlygomis. Ši priemoka nemokama, jeigu priemoką už darbą sunkiomis arba rizikingomis darbo sąlygomis ar dienpinigius, į kuriuos įtraukta kompensacija už darbą sunkiomis arba rizikingomis darbo sąlygomis, deleguotam asmeniui moka priimančioji institucija. Pareiginės algos, priedų ir priemokos dydį ir jų mokėjimo tvarką nustato delegavimo laikotarpiu galiojantys Lietuvos Respublikos įstatymai.

2. Deleguotiems kitiems asmenims darbo priimančiojoje institucijoje laikotarpiu mokama pareiginė alga apskaičiuojama taikant pareiginės algos koeficientą, kurio vienetas yra lygus Seimo patvirtintam atitinkamų metų Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų, valstybės tarnautojų, valstybės ir savivaldybių biudžetinių įstaigų darbuotojų pareiginės algos (atlyginimo) baziniam dydžiui (toliau – pareiginės algos bazinis dydis):

- 1) į rinkimų stebėjimo misijas deleguotiems asmenims – 3,5;
- 2) į priimančiąją instituciją, išskyrus rinkimų stebėjimo misijas, deleguotiems asmenims, kuriems priimančioji institucija moka dienpinigius ar kitas finansines išmokas, – 4;
- 3) į priimančiąją instituciją, išskyrus rinkimų stebėjimo misijas, deleguotiems asmenims, kuriems priimančioji institucija nemoka jokių finansinių išmokų, – 11.

3. Deleguotiems kitiems asmenims už darbą, kai yra nukrypimų nuo normalių darbo sąlygų, mokamas padidintas, palyginti su normaliomis darbo sąlygomis, darbo užmokestis, nurodytas šio straipsnio 2 dalyje. Konkretus apmokėjimo dydis nustatomas delegavimo sutartyje,

tačiau jis negali viršyti 70 procentų pareiginės algos dydžio. Padidintas darbo užmokestis nenustatomas, jeigu priemoną už darbą sunkiomis arba rizikingomis darbo sąlygomis ar dienpinigius, į kuriuos įtraukta kompensacija už darbą sunkiomis arba rizikingomis darbo sąlygomis, deleguotam asmeniui moka priimančioji institucija.

4. Kai darbo užmokestį deleguotam asmeniui moka deleguojančioji institucija, darbo užmokestis apskaičiuojamas pagal 40 valandų trukmės 5 darbo dienų savaitę su 2 poilsio dienomis, nepaisant faktiškai dirbto laiko priimančiojoje institucijoje (įskaitant atvejus, kai vyksta į tarnybines komandiruotes), išskyrus atvejus, kai darbuotojas neatvyksta į darbą dėl atostogų, ligos ar kitų priežasčių. Tokiais atvejais mokama vadovaujantis darbo apmokėjimą ir socialinį draudimą reglamentuojančiais Lietuvos Respublikos teisės aktais.

5. Šiame straipsnyje nustatytas darbo užmokestis deleguotiems asmenims nemokamas, jeigu darbo užmokestį jiems moka priimančioji institucija.

25 straipsnis. Deleguotų asmenų ir jų šeimos narių draudimas ir kitos garantijos

1. Deleguoti asmenys ir jų kartu užsienyje gyvenantys sutuoktiniai draudžiami valstybiniu socialiniu draudimu Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo nustatyta tvarka.

2. Deleguotiems asmenims ir jų šeimos nariams apmokamos sveikatos draudimo išlaidos. Valstybėse, kuriose nėra galimybių apsidrausti sveikatos draudimu, apmokamos išlaidos, susijusios su deleguoto asmens ir jo šeimos narių sveikatos priežiūra. Asmenims, deleguotiems į pareigas priimančiosiose institucijose, susijusias su krizių valdymu ir bendra Europos Sąjungos užsienio, saugumo ir gynybos politika, taip pat apmokamos gyvybės draudimo išlaidos. Sveikatos draudimo, gyvybės draudimo ir sveikatos priežiūros išlaidų dydį nustato Vyriausybė. Šios išlaidos neapmokamos, jeigu jas apmoka priimančioji institucija.

3. Deleguotiems asmenims Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka mokama su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacija. Ši kompensacija apskaičiuojama taikant šio įstatymo priede atitinkamam karjeros, statutiniam valstybės tarnautojui, valstybės pareigūnui ir kitam asmeniui nustatytą su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientą, kurio vienetą yra lygus Seimo patvirtintam atitinkamų metų pareiginės algos baziniam dydžiui, ir Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatytą šalių gyvenimo lygio vietos koeficientą. Už išvykusį į užsienį kartu su deleguotu asmeniu sutuoktinį kas mėnesį mokama kompensacija, kuri sudaro 0,5 per mėnesį deleguoto asmens gaunamos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos. Sutuoktiniui, gaunančiam pajamų, susijusių su darbo santykiais, ši kompensacija nemokama. Deleguotam asmeniui, kai išvykę į užsienį kartu su juo gyvena deleguoto asmens ir (ar) jo sutuoktinio nepilnamečiai vaikai (įvaikiai) ar pilnamečiai

vaikai (įvaikiai) iki 20 metų, jeigu jie nėra sudarę santuokos, dar nėra įgiję vidurinio išsilavinimo ir su deleguotu asmeniu turi bendrą ūkį, už kiekvieną vaiką (įvaikį) kartu su darbo užmokesčiu kas mėnesį mokama kompensacija, kurią sudaro 0,2 per mėnesį jo gaunamos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos, jeigu vaikas (įvaikis) – iki 6 metų, 0,3 per mėnesį jo gaunamos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos, jeigu vaikas (įvaikis) – 6 ir daugiau metų. Deleguotam asmeniui, kai išvykę į užsienį kartu su juo gyvena išlaikytiniai, už kiekvieną išlaikytinį kartu su darbo užmokesčiu kas mėnesį mokama kompensacija, kurią sudaro 0,25 per mėnesį jo gaunamos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos. Šios kompensacijos nemokamos, jeigu darbo užmokestį arba dienpinigius deleguotam asmeniui moka priimančioji institucija.

4. Deleguotiems asmenims Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka kas mėnesį skiriama Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyto dydžio išmoka apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis, atitinkančiomis jų šeimos narių skaičių. Ši išmoka neskiriama, jeigu išmoką apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis skiria arba darbo užmokestį ar dienpinigius deleguotam asmeniui moka priimančioji institucija, į kurią jis deleguotas.

5. Kai priimančiosios institucijos mokami dienpinigiai ir kitos išmokos, išskyrus išmokas, skirtas padengti išlaidoms, nurodytoms šio straipsnio 2, 6, 7 ir 8 dalyse, yra mažesni, negu pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis apskaičiuotos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacija ir išmoka apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis, deleguotam asmeniui išmokamas institucijos, į kurią asmuo deleguotas, mokamų dienpinigių ir kitų išmokų, išskyrus išmokas, skirtas padengti išlaidoms, nurodytoms šio straipsnio 2, 6, 7 ir 8 dalyse, sumos ir pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis apskaičiuotų su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos ir išmokos apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis sumos skirtumas.

6. Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ir neviršijant Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyto šių išlaidų dydžio deleguotiems asmenims ir jų šeimos nariams apmokamos persikėlimo (kelionės, bagažo gabenimo ir turto persivežimo išlaidos) iš Lietuvos Respublikos į užsienio valstybę, į kurią dirbti jis deleguotas, ir iš užsienio valstybės į Lietuvos Respubliką išlaidos. Šios išlaidos neapmokamos, jeigu jas apmoka priimančioji institucija. Šios išlaidos, išskyrus kelionės ir bagažo gabenimo išlaidas, neapmokamos, jeigu delegavimo trukmė trumpesnė kaip 3 mėnesiai.

7. Jeigu delegavimo trukmė ilgesnė kaip 6 mėnesiai, kartą per darbo metus priimančiojoje institucijoje deleguotam asmeniui ir kartu gyvenantiems jo šeimos nariams apmokamos kelionės į Lietuvos Respubliką ir atgal į užsienio valstybę, į kurią dirbti jis deleguotas, išlaidos, o su deleguotu asmeniu į užsienį neišvykusiems jo šeimos nariams – kelionės pas deleguotą asmenį ir atgal į Lietuvos Respubliką išlaidos. Šios išlaidos

neapmokamos, jeigu jas apmoka priimančioji institucija arba šių išlaidų kompensavimas yra įtrauktas į darbo užmokestį ar dienpinigius, kuriuos deleguotam asmeniui moka priimančioji institucija. Jeigu yra šio straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodytų aplinkybių, deleguotiems asmenims apmokamos kelionių į Lietuvos Respubliką ir atgal į užsienio valstybę, į kurią dirbti jis deleguotas, išlaidos kartą per pusę darbo metų priimančiojoje institucijoje.

8. Deleguotiems asmenims Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka apmokamos kitos būtinos delegavimo išlaidos, tiesiogiai susijusios su deleguoto asmens veikla priimančiojoje institucijoje, kurias kaip privalomą delegavimo sąlygą nustato, tačiau neapmoka priimančioji institucija, ir dėl kurių padengimo Užsienio reikalų ministerija pateikia teigiamą išvadą arba kurias padengti įsipareigoja deleguojančioji institucija.

9. Šio straipsnio 2–7 dalyse nurodytos garantijos deleguotų asmenų šeimos nariams nėra taikomos, jeigu:

- 1) delegavimo trukmė trumpesnė kaip 3 mėnesiai;
- 2) priimančioji institucija yra nustačiusi ribojimų deleguojamų asmenų šeimos nariams vykti kartu su deleguojamais asmenimis.

10. Šio straipsnio 2–8 dalyse nurodytos garantijos deleguotiems asmenims ir jų šeimos nariams netaikomos, jeigu į priimančiąją instituciją deleguoto asmens faktinė darbo vieta yra Lietuvos Respublikoje.

26 straipsnis. Delegavimo išlaidų apmokėjimas

1. Deleguotiems karjeros valstybės tarnautojams, statutiniams valstybės tarnautojams ir valstybės pareigūnams darbo užmokestį moka deleguojančiosios institucijos, kuriose jie ėjo pareigas iki delegavimo, išskyrus šio įstatymo 24 straipsnio 5 dalyje nustatytą atvejį. Deleguotiems kitiems asmenims darbo užmokestį moka Užsienio reikalų ministerija.

2. Šio įstatymo 25 straipsnyje nurodytas išlaidas apmoka: kai deleguojami karjeros valstybės tarnautojai, statutiniai valstybės tarnautojai ar valstybės pareigūnai, – šio įstatymo 3 straipsnyje nurodytos deleguojančiosios institucijos, kuriose jie dirbo iki delegavimo; kai deleguojami kiti asmenys, – Užsienio reikalų ministerija.

3. Deleguojančiųjų institucijų patirtos šio įstatymo 16 straipsnyje, 24 straipsnio 1 dalyje ir 25 straipsnyje nurodytos išlaidos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka padengiamos iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų, išskyrus šio įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus, kai delegavimo išlaidos apmokamos iš atitinkamai valstybės institucijai skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų. Užsienio reikalų ministerijai Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimai delegavimo išlaidoms padengti naudojami Vyriausybės arba jos įgaliotos

institucijos nustatyta tvarka.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS

Lietuvos Respublikos
 asmenų delegavimo į tarptautines ir
 Europos Sąjungos institucijas ar
 užsienio valstybių institucijas įstatymo
 priedas

SU DARBU UŽSIENYJE SUSIJUSIŲ IŠLAIDŲ KOMPENSACIJA

Deleguojami asmenys	Su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientai
1. Valstybės tarnautojai, kurių pareigybių grupes nustato Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymas, išskyrus deleguojamus į rinkimų stebėjimo misijas:	
1.1. kurių pareigybės priskirtos 1–3 pareigybių grupei	10,87
1.2. kurių pareigybės priskirtos 4 pareigybių grupei	9,70
1.3. kurių pareigybės priskirtos 5 pareigybių grupei	8,93
1.4. kurių pareigybės priskirtos 6 pareigybių grupei	8,15
1.5. kurių pareigybės priskirtos 7 pareigybių grupei	6,99
1.6. kurių pareigybės priskirtos 8 pareigybių grupei	5,82
1.7. kurių pareigybės priskirtos 9 pareigybių grupei	5,05
1.8. kurių pareigybės priskirtos 10 pareigybių grupei	4,27
2. Valstybės pareigūnai ir statutiniai valstybės tarnautojai, kurių darbo užmokestį arba pareigybių grupes nustato atitinkami jų veiklą reglamentuojantys statutai ir įstatymai, išskyrus deleguojamus į rinkimų stebėjimo misijas:	
2.1. Diplomatai:	
2.1.1. kurių pareigybės priskirtos 1–3 pareigybių grupei	10,87
2.1.2. kurių pareigybės priskirtos 4 pareigybių grupei	9,70
2.1.3. kurių pareigybės priskirtos 5 pareigybių grupei	8,93
2.1.4. kurių pareigybės priskirtos 6 pareigybių grupei	8,15
2.1.5. kurių pareigybės priskirtos 7–8 pareigybių grupei	6,99
2.1.6. kurių pareigybės priskirtos 9 pareigybių grupei	5,82
2.1.7. kurių pareigybės priskirtos 10 pareigybių grupei	5,05
2.1.8. kurių pareigybės priskirtos 11 pareigybių grupei	4,27
2.2. Prokurorai:	
2.2.1. kurių pareiginės algos koeficientas 20,2–21,2	9,70
2.2.2. kurių pareiginės algos koeficientas 19,0–19,2	8,93
2.2.3. kurių pareiginės algos koeficientas 18,5–18,6	8,15

Deleguojami asmenys	Su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientai
2.2.4. kurių pareiginės algos koeficientas 17,3–17,7	6,99
2.2.5. kurių pareiginės algos koeficientas 16,5–17,0	5,82
2.2.6. kurių pareiginės algos koeficientas 15,7–16,0	5,05
2.2.7. kurių pareiginės algos koeficientas 13,9–15,2	4,27
2.3. Vidaus tarnybos sistemos pareigūnai:	
2.3.1. kurių pareigybės priskirtos 1–2 pareigybių grupei	10,87
2.3.2. kurių pareigybės priskirtos 3–4 pareigybių grupei	9,70
2.3.3. kurių pareigybės priskirtos 5–6 pareigybių grupei	8,93
2.3.4. kurių pareigybės priskirtos 7–8 pareigybių grupei	8,15
2.3.5. kurių pareigybės priskirtos 9–10 pareigybių grupei	6,99
2.3.6. kurių pareigybės priskirtos 11–12 pareigybių grupei	5,82
2.3.7. kurių pareigybės priskirtos 13–14 pareigybių grupei	5,05
2.3.8. kurių pareigybės priskirtos 15 pareigybių grupei	4,27
2.4. Žvalgybos pareigūnai:	
2.4.1. kurių pareiginės algos koeficientas 17,0	10,87
2.4.2. kurių pareiginės algos koeficientas 16,0	9,70
2.4.3. kurių pareiginės algos koeficientas 15,0	8,93
2.4.4. kurių pareiginės algos koeficientas 12,9–14,0	8,15
2.4.5. kurių pareiginės algos koeficientas 11,3–12,8	6,99
2.4.6. kurių pareiginės algos koeficientas 9,7–11,2	5,82
2.4.7. kurių pareiginės algos koeficientas 8,1–9,6	5,05
2.4.8. kurių pareiginės algos koeficientas 6,5–8,0	4,27
3. Kiti asmenys	3,88
4. Visi asmenys, deleguojami į rinkimų stebėjimo misijas	3,88

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-337](#), 2009-07-14, Žin., 2009, Nr. 89-3799 (2009-07-28), i. k. 1091010ISTA00XI-337

Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo 2, 15, 21, 22, 23 straipsnių pakeitimo ir papildymo ir įstatymo papildymo priedu įstatymas

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-2042](#), 2012-06-05, Žin., 2012, Nr. 69-3524 (2012-06-21), i. k. 1121010ISTA0XI-2042

Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo 5 straipsnio pakeitimo įstatymas

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-2201](#), 2012-06-30, Žin., 2012, Nr. 83-4351 (2012-07-14), i. k. 1121010ISTA0XI-2201

Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo 2, 5, 14, 16, 20, 22, 23 straipsnių pakeitimo ir papildymo ir Įstatymo priedo pakeitimo įstatymas

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2267](#), 2016-03-22, paskelbta TAR 2016-03-29, i. k. 2016-06423

Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo Nr. X-1262 1, 2 ir 13 straipsnių pakeitimo įstatymas

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1801](#), 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21807

Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo Nr. X-1262 3, 5, 6, 7, 9, 12, 14, 15, 17 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymas

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1815](#), 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21835

Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo Nr. X-1262 1 straipsnio pakeitimo įstatymas

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1802](#), 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00215

Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo Nr. X-1262 pakeitimo įstatymas